

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลสถานการณ์อุตสาหกรรมยางพาราประเทศไทย ประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศอื่นในโลกที่มีศักยภาพด้านการผลิตยางพารา (2) ศึกษากฎ ระเบียบ และมาตรการต่างๆ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีผลต่ออุตสาหกรรมยางพาราไทย (3) ศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของอุตสาหกรรมยางพาราไทย (4) ศึกษาโอกาสและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางพาราไทย และด้านกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) จากการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของไทย (5) ศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของ สกย. ทั้งในด้านการจัดองค์การ ด้านนิติบัญญัติ และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงแนวทางและบทบาทที่มีต่อภาคการผลิตและตลาด (6) ศึกษาแนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนงาน และโครงการในระยะยาวของ สกย. เพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามผลการศึกษา

ภายใต้ระบบเศรษฐกิจระบบเปิดและความเชื่อมโยงกันทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกจะส่งผลกระทบต่อเชื่อมโยงเป็นลูกโซ่ลงไปสู่หน่วยผลิตในระดับจุลภาคส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่องค์กรที่รับผิดชอบ การศึกษานี้จึงใช้ตัวแบบทางเศรษฐกิจในการวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพขององค์กรจากการเปลี่ยนแปลงบริษัท สภาพแวดล้อมระดับมหภาคในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยใช้ตัวแบบ Diamond Model, Five Forces Model และการวิเคราะห์ SWOT ข้อมูลสำหรับการศึกษานี้ใช้ทั้งข้อมูลทุติยภูมิและปฐมภูมิ ข้อมูลปฐมภูมิใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยผลิตในระดับต้นน้ำและกลางน้ำในอุตสาหกรรมยางพารา โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้านกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง การวิเคราะห์สำหรับการศึกษานี้เน้นการวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความภายใต้ฐานข้อมูลต้นน้ำต้นน้ำ ข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลภาคสนาม

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางพารารายใหญ่ที่สุดในโลก ปริมาณการผลิตที่ผ่านการแปรรูปขั้นต้นเป็นยางธรรมชาติมีผลผลิตรวม 3,569,000 ตันในปี พ.ศ.2554 ผลผลิตส่วนใหญ่คิดเป็นปริมาณ 3,120,000 ตันหรือคิดเป็นร้อยละ 87.42 ส่งออกขายต่างประเทศโดยมีส่วนแบ่งตลาดโลกเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 38.53 ใช้ผลผลิตยางธรรมชาติในประเทศเพียง 449,000 ตันคิดเป็นเพียงร้อยละ 12.58 ของผลผลิตรวม ประเทศไทยมีนโยบายรักษาความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมยางพาราของโลก รวมทั้งนโยบายส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง (2) การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางพาราไทยในระดับอุตสาหกรรมปลายน้ำ ในการลดต้นทุนการผลิตจากผลของการลดภาษีปัจจัยการผลิต จะเกิดการรวมกันที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นในอุตสาหกรรมปลายน้ำ ส่วนอุตสาหกรรมในระดับต้นน้ำและกลางน้ำจะได้รับประโยชน์น้อยในระยะแรกแต่ระยะยาวอาจได้รับผลกระทบด้านลบจากการขาดแคลนแรงงาน ต้นทุนโดยเปรียบเทียบที่สูงกว่าประเทศที่เป็นผู้ผลิตยางที่สำคัญในกลุ่มอาเซียน การเข้ามาแข่งขันของธุรกิจที่มีศักยภาพสูงในอุตสาหกรรมกลางน้ำ (3) จุดแข็งของอุตสาหกรรมยางพาราไทยอยู่ที่ปัจจัยส่งเสริมด้านสภาพภูมิศาสตร์และกายภาพ ตลอดจนนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมยางพารามาเป็นเวลากว่า 50 ปี การเป็นแหล่งผลิตยางธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีอุตสาหกรรมยางที่เชื่อมต่อกันตลอดห่วงโซ่การผลิตทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ แต่จุดอ่อนอยู่ที่สัดส่วนความต้องการใช้ผลผลิตยางในประเทศต่ำเกินไป จึงต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศเป็นหลัก ราคาจึงมีความผันผวนสูง นอกจากนี้ยังขาดองค์การที่ดูแลทุกระบบอย่างเป็นเอกภาพ (4) การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะเป็นโอกาสของอุตสาหกรรมยางพาราไทยในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ยาง โดยเฉพาะกลุ่มสมาชิกใหม่ เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการส่งออกในระยะยาว แต่ในขณะเดียวกันก็เร่งให้ สกย. ต้อง

ปรับบทบาทและภารกิจเพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมยางพาราโลก (5) เพื่อรักษาความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมยางพาราโลก และควมมีเอกภาพในเชิงนโยบายและการบริหารจัดการ ศักยภาพ. ควรปรับบทบาทหน้าที่องค์กรเพื่อการตลาดอุตสาหกรรมยางอย่างครบวงจรแต่ทั้งนี้ควรมีการศึกษาโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ (6) วิสัยทัศน์ของ ศักยภาพ. ในช่วงการเริ่มเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนควรมองการรักษากการเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมยางของโลกและมองการเติบโตในระยะยาวอย่างเป็นองค์รวมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรมนุษย์แต่ในขั้นเตรียมความพร้อมควรริเริ่มจากการมององค์กรและปัดจุดอ่อนโดยดำเนินการลดจุดอ่อน 3 ด้านคือ ด้านการสร้างความพร้อมเชิงยุทธศาสตร์ในระดับองค์กร ด้านการเพิ่มขีดสมรรถนะและลดความเสี่ยงในการส่งเสริมการผลิตและการแปรรูป และด้านการพัฒนาประสิทธิภาพระบบตลาดยางพารา

ข้อเสนอแนะด้านการจัดองค์กรและด้านนิติบัญญัติในภาพรวมควรดำเนินการพัฒนารวมองค์กรในภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอุตสาหกรรมยางในประเทศเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้สามารถดูแลได้ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีความเป็นเอกภาพและคล่องตัว เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดซึ่งข้อเสนอแนะสอดคล้องกับการดำเนินการทางนิติบัญญัติเพื่อออกพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยอยู่ในขณะนี้ ในด้านการจัดโครงสร้างองค์กรภายใน ศักยภาพ. ควรยกระดับส่วนงานภายในขึ้นเป็นระดับฝ่ายหรือสำนักเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ได้แก่ งานด้านการส่งเสริมและพัฒนาการตลาด งานด้านสารสนเทศยางพารา งานด้านการวิจัยและพัฒนา งานด้านการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร งานด้านการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยาง และงานด้านแผนซึ่งต้องมองการประสานกิจกรรมและการจัดสรรทรัพยากรทั้งองค์กรที่จะมีการขยายโครงสร้างในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

การเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนถือเป็นการเปลี่ยนแปลงบริบทใหม่ประเทศไทยในระดับมหภาคที่เปิดกว้างขึ้นตามแนวคิดเศรษฐกิจเสรีที่เน้นการแข่งขันในด้านประสิทธิภาพ การส่งเสริมสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การคุ้มครองผู้บริโภค และการสร้างมาตรฐานที่เป็นสากลทั้งทาง ด้านการผลิต การค้า การลงทุนและการบริโภค มีผลให้ประเทศสมาชิกต้องปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงและส่งผลให้หน่วยผลิตและองค์กรต่างๆ ต้องปรับตัวตามไปด้วย

สำนักงานกองทุนส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจรับผิดชอบในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ย่างพาราของประเทศ ได้สังเกตเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการศึกษาโอกาสและผลกระทบทั้งในส่วนที่มีผลต่อการกิจของ สกอ. และส่วนที่มีผลต่อระบบการผลิตและวิถีการตลาดของเกษตรกรชาวสวนยางพารา เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาจัดทำแผนงานปรับปรุงการทำงาน ของ สกอ. ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำมาจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าหรับเกษตรกรชาวสวนยางพาราไทยให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

คณะผู้วิจัยในนามของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะผู้บริหารของ สกอ. ท่านผู้อำนวยการวิทย์ ประทีปใจ ท่านรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการคุณประสิทธิ์ ผลิตเส็น ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประสานกับสำนักงาน สกอ. จังหวัดที่เป็นพื้นที่ในการศึกษาอันได้แก่ จังหวัดเชียงราย มังภาพ ระยอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา เพื่อการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามสัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร รวมถึงเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งทุกจุดทุกพื้นที่ต่างได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณท่านที่ปรึกษาด้านการเกษตรของ สกอ.คุณไวฑูรย์ พรหมอ่อน ที่ให้คำปรึกษาที่มีประโยชน์ยิ่งในตอนเริ่มต้นโครงการ ขอขอบคุณคุณภาวิตา วิงวิเศษการณ ห้วหน้าส่วนวิจัยและพัฒนา ที่ช่วยกรุณาแนะนำและประสานในรายละเอียดขั้นตอนการตั้งแต่ต้นจนจบโครงการ นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่นอีกจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวเกษตรกรสวนยางที่มีเมตตาจิตอย่างดียิ่งต่อคณะผู้วิจัย บุคคลทั้งหลายทั้งที่เอ่ยนามและไม่เอ่ยนามได้ทั้งหมดเหล่านั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของโครงการวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย
มีนาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 หลักการและเหตุผล	1-1
1.2 วัตถุประสงค์	1-2
1.3 เป้าหมาย	1-2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	1-3
1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา	1-4
1.6 วิธีการศึกษาและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1-5
บทที่ 2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	2-1
2.1 แนวคิดและประโยชน์ของการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระดับภูมิภาค	2-1
2.2 ความเป็นมาของการรวมกลุ่มอาเซียน	2-4
2.3 วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน	2-6
2.4 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	2-14
2.5 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราไทย	2-31
2.5.1 ภายใต้อุตสาหกรรมเขตการค้าเสรีอาเซียน	2-31
2.5.2 ภายหลังจากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9	2-31
2.5.3 ข้อมูลพื้นฐานตามพิมพ์เขียวการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทย	2-34
2.6 แผนการดำเนินงานเพื่อก้าวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยางไทย	2-35
บทที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานอุตสาหกรรมยางพารา	3-1
3.1 สภาพทั่วไปของการผลิตยางพารา	3-1
3.2 กลุ่มอุตสาหกรรมยางพารา	3-5
3.2.1 อุตสาหกรรมต้นน้ำ	3-5
3.2.2 อุตสาหกรรมกลางน้ำ	3-9
3.2.3 อุตสาหกรรมปลายน้ำ	3-25
3.3 ห่วงโซ่อุปทานของยางพาราไทย	3-36
3.4 การเติบโตของอุตสาหกรรมยางพาราไทย	3-38
3.4.1 อุตสาหกรรมต้นน้ำ	3-39
3.4.2 อุตสาหกรรมกลางน้ำ	3-40
3.4.3 อุตสาหกรรมปลายน้ำ	3-41
3.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบอุปสงค์และอุปทานยางพาราไทย	3-42

3.5.1 การผลิต	3-43
3.5.2 การใช้	3-44
3.5.3 การส่งออก	3-46
บทที่ 4 ผลกระทบของข้อตกลงต่อโอกาสและศักยภาพการแข่งขันของ อุตสาหกรรมยางพาราไทย	4-1
4.1 แนวคิดของการวิเคราะห์	4-1
4.2 การวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพของอุตสาหกรรมยางพาราไทย	4-5
4.2.1 ปัจจัยด้านการผลิต	4-5
4.2.2 ปัจจัยด้านอุปสงค์	4-7
4.2.3 ปัจจัยด้านยุทธศาสตร์ โครงสร้างและการแข่งขัน	4-8
4.2.4 ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่องและสนับสนุน	4-9
4.2.5 มทบาทด้านโอกาสและอุปสรรค จากการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	4-10
4.2.6 มทบาทของภาครัฐ	4-12
บทที่ 5 การวิเคราะห์ผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อห่วงโซ่การผลิต ของอุตสาหกรรมยางพาราไทย	5-1
5.1 แนวคิดในการวิเคราะห์	5-1
5.1.1 แนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์	5-1
5.1.2 หน่วยในการวิเคราะห์	5-5
5.2 ข้อมูลภาคสนาม	5-5
5.2.1 ข้อมูลเกษตรกรชาวสวนยาง	5-5
5.2.2 ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง	5-12
5.2.3 ภาพรวมของธุรกิจแปรรูปยางพารา	5-17
5.2.4 การวิเคราะห์ระดับศักยภาพและความพร้อมขององค์กรธุรกิจแปรรูป ภายใต้การสนับสนุนของ ศกย.	5-27
บทที่ 6 ผลกระทบของการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่อด้านงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ศกย.)	6-1
6.1 แนวคิดในการวิเคราะห์	6-1
6.2 สถานะของด้านงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในบริบทของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	6-3
6.2.1 สถานะขององค์กร	6-3
6.2.2 พันธกิจ	6-3
6.2.3 วัตถุประสงค์	6-4
6.2.4 แหล่งรายได้	6-4
6.2.5 โครงสร้างการบริหารงาน	6-5
6.3 การวิเคราะห์ผลกระทบการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อ ศกย.	6-7

(ด)

6.3.1	แนวคิดการวิเคราะห์ผลกระทบต่อบทบาทและภารกิจ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของบริบท	6-7
6.3.2	การวิเคราะห์สมรรถนะของ ศกย. เพื่อรองรับการเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	6-8
6.3.3	สรุปการวิเคราะห์ SWOT	6-21
6.4	แนวโน้มผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	6-22
บทที่ 7	ข้อเสนอแนะ	7-1
7.1	แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านการจัดองค์กรและตํานินิบัญญัติ	7-1
7.2	แนวทางการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	7-7
7.2.1	วิสัยทัศน์ ค่านิยมองค์กรและพันธกิจ	7-7
7.2.2	ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ	7-9

(๒)

บรรณานุกรม

- ภาคผนวก 1 พิธีสารว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาผลิตภัณฑ์ข้างของอาเซียน
ภาคผนวก 2 แบบสัมภาษณ์
ภาคผนวก 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามของเกษตรกรชาวสวนยาง

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ภาพรวม การผลิตยางพาราในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2552 – 2554	3-3
3.2	พื้นที่การปลูกยางพาราของประเทศไทย ผลผลิตและราคาตั้งแต่ปี พ.ศ.2531-2556	3-4
3.3	พื้นที่ปลูกและพื้นที่เกี่ยวเกี่ยวในกลุ่มประเทศสมาชิกผู้ผลิตยางธรรมชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546-2555	3-7
3.4	ผลผลิตเฉลี่ยยางพาราในกลุ่มประเทศสมาชิกผู้ผลิตยางธรรมชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2555	3-9
3.5	แสดงข้อมูลการค้ายางธรรมชาติของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2552-2554	3-12
3.6	ผลผลิตยางธรรมชาติในช่วงปี พ.ศ. 2553-2554 และค่าประมาณการปี พ.ศ. 2555	3-14
3.7	ปริมาณการบริโภคยางธรรมชาติของกลุ่มประเทศสมาชิกผู้ผลิตยางธรรมชาติ	3-18
3.8	ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของกลุ่มประเทศสมาชิกผู้ผลิตยางธรรมชาติ	3-20
3.9	ปริมาณการนำเข้ายางธรรมชาติของกลุ่มประเทศสมาชิกผู้ผลิตยางธรรมชาติ	3-21
3.10	มูลค่าการนำเข้ายางแปรรูปขั้นต้นของประเทศไทย	3-22
3.11	สภาพอุปทานและอุปสงค์ยางธรรมชาติเปรียบเทียบในระดับโลก กลุ่ม ANRPC และประเทศไทย	3-23
3.12	ปริมาณการใช้ยาง (ยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์) ของโลกและการพยากรณ์ความต้องการ	3-24
3.13	ปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ยางในประเทศไทย	3-27
3.14	ปริมาณการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยางในประเทศไทย	3-29
3.15	มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง (หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ)	3-30
3.16	มูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาง (หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ)	3-31
3.17	ตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง 10 ประเทศแรกของประเทศไทย	3-33
3.18	ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบสินค้าส่งออกอุตสาหกรรม	3-34
3.19	แสดงลำดับและค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของกลุ่มอุตสาหกรรมส่งออก	3-35
3.20	การผลิต การใช้ การส่งออกยางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ของ ไทย ปี พ.ศ.2550-2554	3-44
3.21	ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติของไทยจำแนกตามประเภทปี พ.ศ.2550-2554	2-44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
3.22	ปริมาณการนำเข้ายางธรรมชาติของไทยจำแนกตามประเภทปี พ.ศ.2550-2554	2-45
3.23	ปริมาณการนำเข้ายางธรรมชาติของไทยจำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ปี พ.ศ.2550-2554	2-46

3.24	ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติแยกตามประเภทยาง ปี พ.ศ. 2543-2554	2-47
3.25	มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติรายประเทศปี พ.ศ. 2552-2554	2-48
7.1	ข้อเสนอแนะแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านการจัดองค์กรและนิติบัญญัติ	7-2

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
1.1	กรอบแนวคิดในการศึกษา	1-4
3.1	แหล่งปลูกยางพาราของประเทศไทย	3-2
3.2	ปริมาณผลผลิตยางพาราแปรรูปขั้นต้นในประเทศไทย	3-10
3.3	ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติในประเทศไทย	3-15
3.4	ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติแยกตามประเภท	3-16
3.5	ปริมาณการส่งออกไปยังผู้ซื้อปลายทาง	3-17
3.6	ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติแยกตามประเภท	3-17
3.7	กราฟแสดงค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) เฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 และแนวโน้ม	3-36
3.8	แสดงโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานยางพาราไทย	3-38
3.9	สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจขนาดใหญ่ (LEs) ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง	3-43
3.10	มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติของประเทศไทยในตลาดส่งออกสำคัญ 5 ประเทศ	3-48
3.11	มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติรายเดือนในช่วงปี พ.ศ. 2552-2554	3-51
4.1	ตัวแบบ Diamond Model	4-2
4.2	สรุปแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยาง	4-17
5.1	แนวคิด Porter's Five Forces Model	5-2
6.2	โครงสร้างการบริหารของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	6-6
6.3	บทบาทและภารกิจของ สกย. ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของบริบทภายนอก	6-7